SKANDINAVIENS STJERNE

ORGAN FOR JESU KRISTI KIRKE AF SIDSTE DAGES HELLIGE

SØGER LÆRDOM VED LÆSNING OG VED TRO

NUMMER 20 | 15. OKTOBER 1932 | 81. AARGANG

LOKALE HELLIGE SOM MISSIONÆRER.

Af Ældste *George F. Richards,* af de Tolvs Raad.

Nogle af Præsidenterne fortalte os i vort Mode med dem for nogle faa Dage siden, at de benyttede de lokale Brødre og Søstre, nogle paa én Maade og andre paa en anden. I de Slutningsbemærkninger, der blev givne af Præsident Hinckley fra den Kaliforniske Mission, der netop talte til os, sagde han, at han ventede, at Grenene i hans Mission vilde skaffe ham 100 lokale Medlemmer til at være behjælpelige i dette Arbejde. Jeg onsker at berette en lille Erfaring, jeg havde, medens jeg præsiderede over den Europæiske Mission under Verdenskrigen. Jeg var der fra August 1916 til Juli 1919. I Lobet af denne Tid blev Antallet af Missionærer hjemmefra reduceret fra 75 til 7, indbefattende dem, som arbejdede i Missionshovedkvarteret. Vi havde 75 Grene, som tidligere næsten udelukkende havde været under Ledelse af Missionærer fra Amerika. Disse skulde nu ledes af lokale Medlemmer. Mænd, som var i Stand til at bære Vaaben, var blevet taget til Militærtjeneste, og de, som ikke var taget, arbejdede i Ammunitionsfabrikkerne. Det var meget faa Mænd, der var hjemme. Vi kaldte som Missionærer unge Mænd, der ikke var gamle nok til at bære Vaaben.

Da jeg forlod Missionen, var der 22 Brødre, der arbejdede paa ovennævnte Maade, og nogle af dem gav en Del af deres Tid, idet de præsiderede over Distrikter eller Grene, og andre

gav hele deres Tid som Missionærer. Vi kaldte til Tjeneste unge Kvinder og gifte Kvinder, og paa én Gang kan jeg erindre, at vi havde 375 af disse gode Søstre, der arbejdede. De indgav deres Rapporter til Missionens Hovedkvarter, ligesom Missionærerne hjemmefra havde gjort. De uddelte Skrifter, de afholdt Husmoder, laante Bøger ud og gjorde alt det Arbejde, som de regulære Missionærer havde gjort. Resultatet var, at disse Missionærer var mere trofaste end nogensinde for. Tienden i den Britiske Mission voksede til det dobbelte i denne Tid. Vi havde næsten ligesaa mange Daabshandlinger, som det havde været Tilfældet, da vi havde 75 eller flere Missionærer ude i Arbejdet. Dette viser, hvad der kan gøres med de lokale Mænd og Kvinder i Verden. De er nojagtigt de samme Slags Folk, som vi har her i vore Stave og Ward. I enhver Nation bliver den, der frygter Gud og arbejder i Retfærdighed, anerkendt af ham. Jeg ser ikke nogen Grund, hvorfor Mænd og Kvinder i Missionsmarkerne ikke skulde kunne arbejde i Kirken som Missionærer eller i hvilken som helst anden Virksomhed, hvor de behoves, ligesaa vel som Folket i organiserede Ward eller Grene. De gør det paa enkelte Steder. Der er nogle Missionærer, som bliver kaldet fra én Mission til en anden. Hvorfor skulde ikke Missionerne være med og arbejde for at skaffe Missionærer, for Kirkens store Arbejde, til at blive benyttede hvor som helst, de behoves? Disse kvindelige Missionærer udfører et glimrende Arbejde i de Missioner, hvor de benyttes. Der er lokale Kvinder, som er ligesaa dygtige som de, der gaar ud fra Stavene, og er villige og kunde blive benyttede med stor Fordel, dersom vi vilde anvende dem.

Jeg erindrer for to Aar siden, da jeg rejste igennem den Kanadiske Mission sammen med Præsident Hart, at vi i Hamilton opfordrede Kvinder til at melde sig som Missionærer til at ledsage dem, som var fra Zion. I Stedet for at sende to kvindelige Missionærer ud fra Zion, som var der med saa store Udgifter, blev det foreslaaet, at vi skulde tage én af disse kvindelige Missionærer og én lokal Missionær, og at vi saaledes skulde faa to Sæt Missionærer i Stedet for for kun ét. Adskillige Søstre tilbød deres Tjeneste. Vi velsignede disse Søstre og beskikkede dem, og vi har Rapporter om, at et ypperligt Arbejde blev udført af disse Søstre. Hvorfor kan vi ikke gøre dette og fordoble Antallet af vore Missionærer? Lad os antage, at en Kvinde ikke kan give al sin Tid, men dersom én Søster vilde gaa ud én Dag og en anden en anden Dag, dersom der behovedes 7 Søstre for at udføre én Uges Arbejde ved Siden af en regulær Missionær, saa vilde Arbejdet blive udført. Hvorfor kan der ikke gøres det samme med vore Brødre?

Jeg hørte for kort Tid siden en Ældste, der gav Rapport angaaende sin Mission, der sagde, at han havde forsøgt at tage en lille Dreng med og havde givet ham et Skrift og havde ladet ham gaa forst op til Dørene, og at det havde gjort en glimrende Virkning. De vilde ikke lukke Dørene for ham eller nægte at modtage hans Skrift. De vilde hore paa, hvad han havde at sige, og hans Budskab vilde være en Indledning for Missionæren. Jeg siger, at i det Tilfælde var den lille Dreng ligesaa god som en Missionær hjemmefra. Naar de gaar ind i et Hjem, behøver der ikke at være to Ældster fra Zion i dette Hjem for at forkynde Evangeliet. Én kan føre Samtalen; alt hvad han behøver, er en Ledsager og et Vidne, og her har vi et.

Der er mange Maader og Midler, og jeg tror, at Gud venter, at vi, som har Ledelsen for dette Arbejde i Missionsmarken og hjemme, skal være omtænksomme. Jeg tror, at vi maaske kan gøre bedre, end vi har gjort, og, Brødre og Søstre, alt dette betyder, at vi tvætter vore Hænder rene for denne Generations Blod, thi vi er Vagtmændene paa Taarnene. Vort Ansvar er at advare de onde og at kalde dem til Omvendelse og at forkynde dette Riges Evangelium til dem, som er i aandeligt Morke. Et vidunderligt Arbejde bliver udført. Maa Herren være priset for dette og de Hellige for det Arbejde, de har gjort, og maa dette Værk gaa fremad til Herrens fuldkomne Tilfredshed, beder jeg i Jesu Kristi Navn, Amen. — (Fra en Tale givet ved Kirkens 102-aarige Konference den 8. April 1932.)

DEN DANSKE MISSION.

EFTERAARSKONFERENCERNE.

Efteraarskonferencerne i den Danske Mission vil i Aar blive afholdt som følger:

Aarhus	14., 16. og 17. Oktober.
Aalborg	28., 30. og 31. Oktober.
København	4., 6. og 7. November.
Esbjerg	11., 13. og 14. November.

Fredag Aften før Konferencen vil blive benyttet til at afholde en Koncert, hvor Grenens Sangkor vil udføre et musikalsk Program.

Søndag Kl. 9: Specielt Præstedømsmøde for alle Brødre i Distriktet.

Søndag Kl. 10,30: Formiddagsmøde. Indledningen vil blive under Søndagsskolens Ledelse. Senere vil der blive forskellige Taler.

Søndag Kl. 11,45: Et specielt Møde for alle Gleaner-Piger.
Søndag Kl. 11,45: Et specielt Møde for »Primary«-Organisationens Funktionærer.
Søndag Kl. 2: Konference for alle Funktionærer i Distriktet. Ved dette Møde vil der være Repræsentanter for alle Hovedbestyrelser, og de vil lede et specielt Møde for de forskellige Organisationers Bestyrelser. Dette Møde vil blive af stor Værdi og Interesse for alle Funktionærer, og vi haaber, at der vil blive en god Repræsentation fra alle Grene. Der vil ogsaa blive afholdt et specielt Møde for dem, der er til Stede, og som ikke er Medlemmer af nogen bestemt Bestyrelse.
Søndag Kl. 7: Stort offentligt Møde, hvor forskellige interessante Emner vil blive behandlede.
Mandag Aften kan benyttes til en Basar for den Kvindelige Hjælpeforening.
Programmet for Konferencen er tilsendt Distriktspræsidenterne, og vi haaber, at det vil blive efterfulgt, saa at vi maa have en opbyggende Konference.
Vi indbyder alle vore Søskende fra de forskellige Grene til at overvære denne Konference.

Holger M. Larsen,
Missionspræsident.

AFLØSNING.

Ældste Charles A. Larsen, som i det sidste halve Aar har virket som Distriktspræsident i Aalborg Distrikt og tidligere i Kobenhavns Distrikt, er efter en Missionstid paa over 22 Maaneder blevet hæderligt aflost fra sin Mission med Tilladelse til at rejse hjem.
Broder Larsen har ved sin kærlige, uegennyttige Aand og sin Oprigtighed vundet Venner overalt, hvor han har kommet, og det er med Beklagelse, hans talrige Venneskare siger Farvel til ham. Broder Larsen afrejser med S.S. »Frederik VIII« Fredag den 7. Oktober 1932.
Vi ønsker at takke Broder Larsen for det gode Arbejde, han har udfort, og det gode Eksempel, han har vist os alle, og nedbeder Herrens rigeste Velsignelse over ham.

NYE DISTRIKTSPRÆSIDENTER.

Ældste Charles T. Hansen er blevet hæderligt aflost fra sin Stilling som Præsident over Esbjerg Distrikt og er blevet beskikket til at virke som Præsident over Aalborg Distrikt.
Ældste Floyd S. Petersen er blevet beskikket til at virke som Præsident over Esbjerg Distrikt.
Vi ønsker disse Brodre til Lykke med deres nye Stillinger og nedbeder Herrens Velsignelse over dem i deres Arbejde.

FORFLYTTELSER.

Ældste Charles T. Hansen er blevet forflyttet fra Esbjerg Distrikt til Aalborg, Ældste Floyd S. Petersen fra Aarhus Distrikt til Esbjerg, Ældste Ivan Madsen fra Aalborg til Esbjerg, Ældste George O. Christensen fra Odense til Aalborg, Ældste Leland M. Olsen og Soster Beulah F. Olsen fra Københavns Distrikt til Aarhus, Ældste Arthur J. Dent fra Esbjerg Distrikt til Aarhus og Ældste Elbert G. Widdison fra Aalborg til Odense.

Holger M. Larsen,
Missionspræsident.

DEN NORSKE MISJON.

HØSTKONFERENSENE.

Distriktskonferensene i den Norske Misjon vil bli avholdt som folger:

Oslo distrikt	15—16 oktober.
Trondheims distrikt	22—23 oktober.

Vi håper, at alt vil bli gjort for å efterfolge de programmer, som er utsendt fra misjonskontoret, så noiaktig som mulig.

Hyrum D. Jensen,
Misjonspresident.

MINDEDAGE.

80 AAR.

Soster Karoline Marie Nielsen, som den 8. Oktober 1932 fyldte 80 Aar, har staaet som et Medlem af Kirken siden den 5. September 1893.

Soster Nielsen er fodt i Gimlinge i Sydvestsjælland og har hort til Slagelse Gren. Naar der var Mode i Fruegade 41, var »Apostlenes Heste« i flere Aar den eneste Befordring, Søster Nielsen maatte benytte sig af. (Ca. 1½ dansk Mil frem og tilbage.)

Indtægterne tillod hende ikke at rejse med Toget.

Soster Nielsen har aldrig været gift og har saaledes selv maattet tjene til sit Udkomme, dels ved at strikke for Folk, undervise Smaaborn og ved at tilbyde sin Hjælp ved forskellige Lejligheder.

Ofte har Soster Nielsen haft det Privilegium at forsvare sin Religion mod Angreb, og Folkekirkens Præster har tit besogt

og skiftet Ord og Meninger med Søster Nielsen, som altid har været rede til at forsvare sine Synspunkter.

Det var med Vemod, at Søster Nielsen for nyligt maatte sige Farvel til den gamle Stue, der i 41 Aar havde været hendes Hjem, for at tage Ophold hos Slægtninge, da Helbredet ikke tillod hende at være ene mere. Men Søster Nielsen paaskønner meget sin, efter Alderen, gode Hørelse og sit gode Syn.

Søster Nielsen har altid været en trofast Sidste Dages Hellig. Hun var i flere Aar i Ledelsen for den Kvindelige Hjælpeforening i Slagelse og har, efter bedste Evne, altid søgt at udføre sine Pligter i enhver Henseende. *P. G. N.*

75 AAR.

Søster Ida Camilla Frederikke Bølle Larsen, Københavns Gren, fejrede sin 75 Aarsdag den 12. Oktober, dette Aar, idet hun blev født paa denne Dag i 1857 i Store Kongensgade i København. Tidligt mistede hun sin Moder, og kun 15 Aar gammel kom hun til Køln i Tyskland for at tjene hos en Familie. Et Par Aar senere vendte hun tilbage til sit Fødeland og mistede efter kort Tids Forløb ogsaa sin Fader.

Medens hun tjente i Nærheden af Slagelse, lærte hun Mormonismen at kende og blev døbt i Haslev i 1879. Derefter boede hun for en Tid i Sorø, hvor der den Gang var en organiseret Gren, og hvor Søster Larsen var et aktivt Medlem af Sangkoret. Efter et Aars Forløb flyttede Søster Larsen tilbage til København, hvor hun tog Del i Grenens Arbejde. Ogsaa her laa hendes særlige Interesse hos Sangkoret og dets Arbejde.

I København traf hun først sin Mand, Broder Niels Larsen, som ikke den Gang var Medlem af Kirken, men som blev indlemmet i Kirken faa Aar efter, at de var blevet gifte.

Broder og Søster Larsen har haft fire Børn, hvoraf de tre er i Live. Den ældste er Holger M. Larsen, nuværende Præsident over den Danske Mission. Desuden er der to Døtre, Mrs. Anna Jensen i Salt Lake City og Fru Carla Nielsen i København. Søster Larsen har 9 Børnebørn.

I alle de lange Aar har Søster Larsen været et trofast og pligtopfyldende Medlem af Kirken og har opdraget sine Børn til trofaste Sidste Dages Hellige. Og saa vidt hendes Helbred tillader det, tager hun fremdeles Del i Kirkens Arbejde med usvækket Interesse.

Mange Missionærer og Søskende vil erindre Søster Larsen fra tidligere Tider, og vi forener os med hendes talrige Venneskare i at ønske Søster Larsen hjerteligt til Lykke med hendes Højtidsdag og beder, at Herren rigeligt vil velsigne hendes Livsaften. *E. M. G.*

70 AAR.

Søster Karen Marie Jeppesen af Hjørring Gren fejrede sin 70 Aars Fødselsdag den 29. September. Hun modtog mange Fødselsdagshilsener og Gaver fra sine Venner og Slægtninge. Det store Blomstervæld, som hun modtog, var alene nok til at vise, at denne kære Søster har vundet Respekt og er elsket af alle for hendes gode Gerninger.

Søster Jeppesen blev født i Hjørring den 17. September 1862. Hun blev et Medlem af Kirken i 1914. Siden den Tid har hun altid været en trofast Arbejder indenfor Kirken, og altid har hun med Glæde betalt en ærlig Tiende.

For Tiden er hun Lærerinde i »Primary«-Organisationen og er et aktivt Medlem i alle andre Organisationer i Hjørring Gren. Søster Jeppesen kommer trofast til sine Møder, og aldrig har hun overværet et Nadvermøde uden at bære sit Vidnesbyrd om Evangeliets Sandhed.

Hun nyder et godt Helbred og er meget taknemmelig for denne Velsignelse. Maa Herren velsigne Søster Jeppesen.

D. L. L.

SØNDAGSSKOLEN

NADVERVERS FOR NOVEMBER.

Husk, hvad der er blevet gjort,
For at tage Synden bort.
Jeg gik Korsets tunge Vej,
Og har Døden lidt for dig.

KORLEKTIER FOR NOVEMBER.

Senior- og Juniorklassen:

Salme 19: 2—5: »Himlene fortæller Guds Ære, og den udstrakte Befæstning forkynder hans Hænders Gerning. En Dag udgyder sin Tale til den anden, og en Nat kundgør den anden Vidskab. Der er ingen Tale og ej Ord, med hvilke deres Røst ej er hørt. Deres Maalesnor er udgangen over al Jorden og deres Ord til Jorderiges Ende, han satte et Telt for Solen paa dem.«

Børn over 10 Aar:

Math. 26: 40—41: »Og han kommer til Disciplene og finder dem sovende, og han siger til Peter: »Saa kunde I da ikke vaage een Time med mig. Vaager og beder, for at I ikke skulde falde i Fristelse.««

FORSLAG TIL $2^1/_2$ MINUTTERS EMNER.

Senior- og Juniorklassen:

1. Hvad er de Sidste Dages Helliges Forstaaelse angaaende Præstedommet?
2. Guds Skaberværk og dets Forhold til Naturens Love.

Born over 10 Aar:

1. Nadverens Indstiftelse.
2. Jesus i Getsemane.
3. Jesus for det Hoje Raad.
4. Jesu Korsfæstelse.

Born under 10 Aar:

1. Hanna og Samuel.
2. Samuel vælger Saul til Konge.

GUDS ALMAGT.*

1. Tro paa Guds Almagt anerkendes af praktisk talt alle kristne Mennesker, bortset fra de mange modstridende Opfattelser angaaende hans ovrige Egenskaber. Skriften udtrykker sig ualmindelig klart paa dette Omraade. Læs hvad Apostelen Johannes siger i Joh. 1: 1—3.

2. De moderne Skrifter, som er fremkommel i den senere Tid, udtrykker sig ikke mindre klart. Læs hvad der siges i Pagtens Bog, det 88. Kapitel, 41. Vers.

3. Skriften er fuld af Udtalelser om, at Gud har skabt Himmelen og Jorden og alle andre Ting, som dermed er forbundet, at han hersker over Universet, og at det er ved hans Kraft, at alle Ting eksisterer og har deres Tilværelse.

4. *Fejlagtig Opfattelse.* Og dog, til Trods for alt dette, saa er den Folelse stærkt udbredt, at der er to Sæt Love til Stede i Universet, eet hvormed Gud bekræfter sin Magt, der benævnes »overnaturligt«, og eet, hvorved de fysiske Fænomener bliver bekræftede, ved Navn »naturligt«. Det er imidlertid indlysende, at dersom der eksisterer saakaldte naturlige Love, der er uafhængige af Gud, og ikke er en Bekræftelse af hans Magt, saa har han kun delvis Kontrol over Universet og er folgelig ikke almægtig.

5. Denne Folelse vil imidlertid ikke forsvinde blot ved at paavise, at den er fejlagtig, siden den er saa dybt grundfæstet hos næsten alle kristne Mennesker. Det er vanskeligt

* Lektie for Søndagsskolens Senior- og Juniorklasser 23. Oktbr.

at forstaa, hvorledes denne Opfattelse fremkom. Tænk paa Profeternes Sønner, som byggede sig et Hjem nær Jordan. Idet de fældede Træer, var der en af Mændene, der tabte Hovedet af sin Økse, saa det faldt i Floden. Profeten Elias horte hans forskrækkede Udraab. Han kastede en Stav i Vandet, og ved Guds Magt flød Jernet paa Vandet. Og ligeledes véd vi, at da Mesterens Disciple var ude i et Stormvejr, viste han sig for dem, gaaende paa Vandets Overflade. Peter gjorde det samme, men da hans Tro svigtede, sank han.

6. I begge disse Tilfælde synes det, som om Tyngdeloven er blevet ophævet, idet baade Jern og Kød er tungere end Vand og normalt synker i det. Det gennemsnitlige Menneske vilde da trække den Slutning, at en højere Lov end Naturens var kommet imellem og havde virket i Modsætning til naturlige Love.

7. Denne Opfattelse angaaende Lovens dobbelte Natur har med kun ringe Forandring eksisteret helt til den nuværende Tid. Dersom vi slaar op i den sidste Udgave af »Standard Dictionary«, finder vi følgende Forklaringer:

Naturlig: Har at gøre med Genstande efter Naturens Orden; undertiden begrænset til fysiske Fænomener; modsat overnaturlig, som en naturlig Begivenhed.

Overnaturlig: Eksisterende eller opstaaende gennem en eller anden Virksomhed overfor Naturens Love; liggende udenfor den naturlige Lovs Sfære, enten det er den fysiske eller psykiske.

8. Det gennemsnitlige Menneskes Opfattelse af Udtrykket »naturligt« indbefatter hovedsagelig kun de Ting, som kommer indenfor den almindelige Erfarings Ramme. Hvilket som helst usædvanligt Fænomen, særligt naar det er forbundet med guddommelige Stadfæstelser, bliver betragtede som overnaturlige eller som »liggende udenfor den naturlige Lovs Sfære«.

9. *Lovens Enhed.* Nu, det er ved dette Punkt godt at bemærke, at begge disse Opfattelser er uforenelige med Guds Forhold til Naturen. Siden Gud er almægtig og derfor har Kontrol over hele Universet, er der ikke to Sæt Love, men eet Sæt, nemlig *Guds Love.* For at være mere nøjagtig: man skulde sige, at alle Love er naturlige Love, da Gud selv arbejder i Harmoni med Naturen og ikke udenfor den. I Overensstemmelse med denne Almagt stadfæster Gud undertiden sin Magt paa Maader, der er ganske ukendte for os, og andre Gange paa Maader, som vi kender bedre. Det vilde saaledes være godt at betragte alle Love som Guds Love, *kendte* og *ukendte,* snarere end naturlige og unaturlige.

10. Skaberens uendelige Fortrolighed med Universets Love

sætter ham i Stand til at kalde til Virksomhed Kræfter og Processer, som Mennesket endnu ikke er bekendt med. Nogle Love er stærkere end andre, og naar den ene virker, saa maa den anden vige. Derfor kan Gud ved Hjælp af sit ubegrænsede Kendskab til Naturen let manovrere dens forskellige Love for at opnaa sine Hensigter.

11. *Naturlig Lov er Guds Lov.* Menneskets fejlagtige Opfattelse af Guds Forhold til naturlig Lov vilde ikke fortjene saa stor Opmærksomhed, dersom det ikke var for den udbredte Tendens blandt baade troende og ikke-troende til at træffe den Slutning, at dersom en Ting kan forklares »naturligt«, saa kan Gud ikke have noget med den at gøre. Denne Opfattelse er ansvarlig for flere Uoverensstemmelser mellem Videnskabsmanden og det religiøse Menneske end maaske nogen anden Omstændighed. Lad os for Eksempel tage i Betragtning den Uoverensstemmelse, som i det 16. Aarhundrede opstod mellem visse vildfarne Kristne og Astronomen Kopernikus. Kirken havde opbygget en meget bestemt Opfattelse om, at Jorden er flad, at den ligger i Universets Centrum, at Planeterne og Stjernerne drejer sig om dem, og at den holdes i Stilling ved Guds umiddelbare Magt. Disse Paastande mente Kirken at have Myndighed fra Bibelen til at hævde. Men Kopernikus forklarede, at Jorden ikke var flad, at de andre Himmellegemer ikke drejer sig om den, men at den er een af den Gruppe Planeter, der drejer sig om Solen.

12. Det religiose Menneske saa i denne Forklaring eller snarere tænkte, at det saa en Protest mod et højere Væsens Eksistens, særligt i den Erklæring, at Universet styres ved naturlige Love. Baade Katoliker og Protestanter erklærede, at hans Synsmaader var ubibelske og kætterske.

13. Det vilde virkelig være heldigt for en stor Del af den kristne Verden, dersom Udtrykket »naturligt« og tilsvarende Udtryk aldrig havde forekommet i det menneskelige Sprog, og særligt, dersom de naturlige Love aldrig var blevet betragtet som uafhængige af Guds Virksomheder. Misforstaaelse af Naturens Forhold til Gud har imidlertid rejst Modstand til praktisk talt alt, som Videnskabsmanden har forklaret paa Grundlag af naturlig Oprindelse — fra Astronomi til Kosmogoni (Læren om Verdensaltets Tilblivelse), Geologi, Biologi og de fleste Naturvidenskaber.

14. Det er vanskeligt at overvurdere den Værdi, det vilde have haft for den kristne Verden, dersom man havde kommet til den Overbevisning, at Gud er almægtig, at han har fuldstændig Kontrol over hele Universet, og at alle naturlige Fænomener blot er en Bekræftelse af den Maade, hvorpaa han udførte sine Hensigter. En saadan Holdning vilde have afværget Konflikt med Videnskaben, og den vilde have ført

Kristendommens Sag fremad ved at opmuntre det religiøse Menneske og Videnskabsmanden til at arbejde Haand i Haand i deres Sogen efter Sandheden. Saaledes vilde Gud været bedre kendt, hans Godhed og hans Kærlighed til Menneskene vilde være fuldt forstaaet.

15. Men i Stedet for dette eksisterer der fremdeles Uoverensstemmelser. Der er sat en Kloft mellem Teologi og dens naturlige Forbundsfælle Videnskaben. Tvivleren insisterer paa, at eftersom visse Fænomener kan forklares naturligt, saa har Gud intet at gore med dem, og den troende anerkender uvilkaarligt denne Antagelse. Uvished med Hensyn til Guds Eksistens har været skabt i mange Menneskers Hjerter, som ellers vilde tro. Dette har været et stort Tab for den kristne Kirke og har hovedsagelig været et Resultat af en manglende Evne til at forstaa, at Gud er Universets Skaber og Hersker, og at intet eksisterer udenfor hans Kontrolomraade.

16. En rigtig Forstaaelse af Guds Forhold til Naturen gør det fuldstændigt naturligt for den troende at anerkende Sandheden, enten den kommer fra Guds aabenbarede Ord eller fra Videnskabsmandens Laboratorium. Saaledes er den Holdning, som indtages af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige. Det er en Kendsgerning, at Gud, som er en Skaber af Universet, stadfæster sine Hensigter ved Hjælp af de Ting, som han har Kontrol over, ligesom en Mekaniker bygger en Maskine og derefter benytter den. Man maa derfor vente, at Gud vil fortsætte at virke gennem Naturen i Harmoni med naturlige Love.

17. Medlemmerne af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige bringer saaledes deres Religion i Gensidighedsforhold til Naturens hele Omraade, thi uden Hensyn til hvorhen de vender sig eller hvad de studerer, saa ser de i Naturens Virksomhed Stadfæstelser af guddommelig Visdom og Godhed. Universet vidner om hans Magt og Himlene priser ham. Enhver Flod, Blomst og Sten fortæller om hans Godhed og omme Omsorg. I Sandhed, Gud den Almægtige hersker.

Spørgsmaal.

1. Paa hvilken Maade kan man sige, at Idéen om to forskellige Sæt Love betvivler Guds Almagt?
2. Forklar Enheden i alle Love.
3. Paa hvilken Maade illustrerer Angrebene paa Kopernikus, at Opfattelsen angaaende et dobbelt Sæt Love er fejlagtig?
4. Vis, at Videnskabsmanden kun forsøger at opdage *Maaden,* hvorpaa Naturen virker, snarere end Spørgsmaalet om *hvem* der virker i Naturen.
5. Hvad menes der med Guds Almagt? Forklar det nojagtigt.

SKANDINAVIENS STJERNE

Et halvmaanedligt Tidsskrift for Jesu Kristi Kirke
Af Sidste Dages Hellige.
Oprettet i Aaret 1851.

Ansvarshavende Redaktør:	Redaktionssekretær og Translatør:
Holger M. Larsen	Eva M. Giertsen

ET KALD TIL TJENESTE.

Den verdensomspændende Nedgangstid har bragt et manende Kald til alle Kirkens Medlemmer i disse Lande. Vil De adlyde dette Kald?

Ligesom enhver anden lider ogsaa Kirken under den Sky af økonomisk og social Forvirring, som hænger over Jorden. De Sidste Dages Hellige, som med Glæde har bragt Opofrelser for at holde Missionærer ude i Missionsmarken, er ikke længere i Stand til at hjælpe saa mange som før. Som et Eksempel kan nævnes, at der i Stor-Britannien for nærværende er mindre end 40 Procent af det Antal Missionærer, som var ude for 18 Maaneder siden. Dette betyder en Tilbagegang i vore Anstrengelser for at skaffe nye Medlemmer, medmindre der bliver sørget for Erstatningsmidler. Imidlertid er der mange af vore europæiske Medlemmer, der i Lighed med Folk alle andre Steder lider under Arbejdsløshed. Tiden falder lang for dem, som er vant til daglig Flid og Virksomhed. Viser ikke dette Vejen til i det mindste en delvis Løsning af det nuværende Missionær-Problem? Lad alle arbejdsledige Medlemmer anvende en Del af deres Tid, saa langt som det kan være lovligt, til at udføre det ubetalte Missionærarbejde hver Dag. Lad hver af de regulære Missionærer dagligt tage et lokalt Medlem med sig ud til Hjælp under Uddeling af Skrifter, Samtale eller Ledelse af Møder. Dersom det lokale Medlem ikke kan gaa ud hver Dag, saa kan der skiftes paa lokale Medlemmer endog i den Udstrækning, at man benytter en ny lokal Ledsager hver Dag i Ugen, idet den samme Orden bliver gentaget saavidt muligt hver Uge. Endvidere vilde der ikke være nogen Indvending mod at to lokale Mænd eller to lokale Kvinder gaar ud som Missionærer. De nødvendige Instruktioner vil snart blive lærte. Dersom de lokale Medlemmer vil lytte til dette Kald og møde dette Krav, saa vil vor effektive Missionær-Organisation blive fordoblet i Løbet af meget kort Tid. De, som frivilligt melder sig til saadan Arbejde, vil modtage et Missionkald fra Mis-

sionspræsidenten, og fuld, formel Anerkendelse for Arbejdet vil gives ved Aflosningen.

Saadan Hjælp behover ikke at blive begrænset til de arbejdsledige. Mange af dem, som er heldige nok til at have Beskæftigelse, kunde godt anvende en eller to Aftener i Ugen i Tillæg til de regulære Moder til at udfore Missionsarbejde ved at besoge saadanne, som undersoger Evangeliet, og være behjælpelige ved Friluftsmoder eller Husmoder. Der er Arbejde for alle at gore. Og glem ikke, at den forste Pligt, som paahviler Kirken, det vil sige dig og mig, er at forkynde Evangeliet til hele Verden.

Lokale Medlemmer behover ikke at nole med at melde sig til saadant Arbejde. Enhver, der nedgaar i Daabens Vande med et oprigtigt Hjerte og derefter prover at holde Herrens Befalinger, har en Fordring paa guddommelig Hjælp, naar som helst de er beskæftiget med at arbejde for Evangeliets hellige Sag. Herrens Aand vil styrke og vejlede de svage saavel som de stærke og lægge sin Velsignelse til den ringeste Anstrengelse. Læs Herrens Forjættelse:

»Og naar I oplofter eders Rost formedelst Talsmanden, skulle I tale og profetere, saasom det synes mig godt; thi ser, Talsmanden kender alle Ting og vidner om Faderen og Sonnen.«

Endvidere, de lokale Medlemmer maa beredes til at overtage Ledelsen af Grenene i en meget storre Grad end for, saa at Missionærerne kan have Anledning til at udfore Arbejdet for at bringe nye Medlemmer ind i Kirken — det Arbejde, hvorfor de er sendt ud i Verden. Det er Kirkens hoje Ideal, at enhver organiseret Gruppe under guddommelig Fuldmagt skal være under Ledelse af dens egne Medlemmer, med Kirkens Hoved-Autoriteter som Hovedledelse. Tiden er kommet, da dette Ideal bor komme nærmere sin Realisation i disse Lande.

Den hojeste Glæde, som det er muligt for Mennesket at opnaa, kommer gennem aktiv Deltagelse i de Virksomheder, som er for Menneskets Vejledning under Frelsensplanens Program. Det haarde Brod smager bedre, Skyerne faar mere Solvglans, de menneskelige Hjerter bliver kærligere, og Livet bliver rigere for den, som er beskæftiget med det storste Arbejde paa Jorden — Tidsaldrenes Værk. Kaldet er kommet. Vil Du adlyde det og smage de soge Frugter, som folger?

Læs paa forste Side i dette Nummer den vækkende Tale, som er holdt af Ældste George F. Richards, vor elskede tidligere Præsident over den Europæiske Mission. Der er ubenyttet Kraft iblandt os. Ingen har gaaet helt ned i Dybderne i sin egen Sjæl eller sin egen Kraft, og derfor er der saa faa,

som til Bunden har tomt den Kalk af Lykke, som tilbydes af Jesu Kristi gengivne Evangelium.

Dette er et Kald til Tjeneste for dig.

John A. Widtsoe.

MENNESKET SOM GUDS MEDHJÆLPER.*

1. Af den Kendsgerning, at det er Guds Gerning og Ære at tilvejebringe Udodelighed og evigt Liv for Mennesket (Moses 1: 39), trækker vi den Slutning, at Gud gor alt, hvad der er muligt, for Menneskets Velfærd og paa den bedste Maade. Aarsagen til, at vi ikke gaar hurtigere fremad, ligger uden Tvivl i visse Egenskaber hos os selv, snarere end i nogen maalbevidst Handling fra Guds Side.

2. Her kan der trækkes en Sammenligning med jordiske Forældre og deres Børn. En Fader kan sende sin Søn til en god Skole og give ham alle ønskelige Fordele, og dog kan hans Søn undlade at opnaa de ønskede Resultater.

3. Princippet om Selvbestemmelse — eller »fuld Handlefrihed«, som de Sidste Dages Hellige i Almindelighed udtrykker det — er en meget vigtig Faktor bestemmende for den menneskelige Opførsel, saa meget mere, som at dette Princip er ukrænkeligt for Gud.

4. Det er derfor indlysende, at Menneskets Opnaaelser er intimt forbundet med dets egne Anstrengelser. Penge, Samfund eller social Stilling kan aldrig erstatte haardt Arbejde. Enhver Person, som ønsker at opnaa Fremgang paa nogen af Livets Omraader, maa betale Prisen med ihærdigt og vedvarende Arbejde.

5. Forældre har for længe siden opdaget Nødvendigheden af at lægge Ansvar paa deres Børn, snarere end at tage Ansvaret fra dem. Forretningsfirmaer følger i Almindelighed den Skik at bringe unge Mænd ind i deres forskellige Stillinger og igennem en Aarrække oplære dem til at indehave betroede Stillinger. Erfaringen er en stor Lærer og viser sig at være det eneste Middel, hvormed menneskelige Væsener kan paaskønne sande Værdier. Arv af store Pengesumme fører sjælden til vedvarende Fremgang. Der er noget uhaandgribeligt i Erfaring, parret med alvorlige Anstrengelser, som resulterer i sand Paaskonnelse.

6. *Fremgang bygget paa Lydighed.* Herren har meget tydeligt vist, at menneskelige Væsener, som ikke efterlever de

---

* Lektie for Søndagsskolens Senior- og Juniorklasser 30. Oktbr.

Love, som er nodvendige for at opnaa en vis Herlighed, ikke kan erholde denne Herligheds Velsignelser. (Pagtens Bog 88: 22—24.) Endvidere har han vist, at enhver Velsignelse, som menneskelige Væsener modtager, er betinget af Lydighed til Loven. (Pagtens Bog 131: 20—21.)

7. Mennesket synes at besidde et nedarvet Ønske om at opdage Sandheden, og naar dette Ønske en Gang er opstaaet, bliver det omtrent umætteligt. Denne Slags Personer er villige til at ofre næsten alt til Fordel for deres Studium af det ukendte. De sætter deres Liv paa Spil for at udforske arktiske Lande og bundlose Dybder. De anvender deres sidste Skilling for at soge efter en ny Edderkop eller en ny Stenart, de nægter sig selv Livets Nødvendigheder i deres Søgen efter en hypotetisk Stjerne eller en ubeskrevet Straale. Saadanne Mænd fortsætter deres Sogen og Arbejde uden Hensyn til Omkostning eller pekuniær Vinding. Den blotte Besiddelse af Sandheden er tilstrækkelig Belønning for deres Anstrengelse. Det er vanskeligt at forstaa den Impuls, som driver dem fremad, medmindre det maaske repræsenterer en Gnist af det guddommelige, der stræber efter Frigorelse fra Vildfarelse og Uvidenhed. Eftersom et Menneske er Guds virkelige Afkom (Ap. G. 17: 28—29), er det blot naturligt, at det skulde stræbe efter at blive lig Gud.

8. Men hvorledes det nu end er, Menneskeheden soger febrilsk efter det ukendte, en Anstrengelse, som stadigt bringer det nærmere til Gud. Menneskets Herredomme over Naturen er saaledes allerede delvis opnaaet.

9. *Herredomme er et Resultat af Kundskab.* Det skulde være klart, at Menneskets Kundskab om Naturen giver det Herredomme over den. Naar det for Eksempel blev opdaget, at Dampkraften kunde lofte Laaget af en Kedel, saa anvendte den menneskelige Hjerne næsten øjeblikkeligt dette Princip i Dampmaskinen for at trække Genstande over Jordens Overflade og for tusinde andre Formaal. Det er sandt nok, den menneskelige Hjerne opnaar ikke sine Hensigter ved at trodse Naturens Love, men ved at anvende dem, og hvem kan sige, at dette ikke er den Maade, hvorpaa Gud selv kontrollerer Naturen?

10. Der synes endnu ikke at være nogen Grænse for den Udstrækning, hvori Mennesket kan kontrollere Naturen. Selv om det er sandt, at hver Generations Born synes at være mere intelligente end dem af de foregaaende Generationer, saa bygger dog hver Generation paa det, som dens Forgængere udførte, og saaledes kan enhver rejse længere end den sidste. Desuden, hvem vilde sige, at Tidens opsamlede Opnaaelser og store Resultater ikke efterhaanden vil tilvejebringe en

Forbedring af Racen? Dersom dette ikke er muligt, hvorfra kom da de forbigangne Tidsaldres Fremgang? Ubegrænset Fremgang i Fortiden tyder paa lignende Fremgang i Fremtiden.

11. Naar vi har alle disse Kendsgerninger for os, er det ikke svært at forstaa, at Mennesket virkelig er en af Guds Medarbejdere, at det hjælper til med at udføre hans Hensigter og i Mellemtiden bereder sig selv til at blive i Stand til at nyde dem. Totalsummen af Menneskenes nuværende Opnaaelser vilde være vanskelige at opregne, siden de praktisk talt har Indflydelse paa alle Omraader af menneskelig Tanke og Bestræbelse.

12. Men vi skynder os med at rette paa én Ting, som delvis bliver misforstaaet, thi det er tvivlsomt, om Mennesket af sig selv har udført alle de Ting, det i Almindelighed gives Æren for at have udført. Guds Løfte om, at de, som beder, skal modtage, er ikke begrænset til Spørgsmaal i Ord alene. Det strækker sig ogsaa til dem, som beder i Gerninger. Endvidere, Gud er levende interesseret i Menneskenes Opnaaelser, og derfor, naar et af hans Børn oprigtigt ønsker at opdage, vil han da ikke give Hjælp? Lad de Tusinde svare fra deres egne Erfaringer, thi hvem er der iblandt os, uden Hensyn til hvor ringe vi er, som ikke er blevet belønnet med, at der er blevet skænket Kundskab næsten i Løbet af et Øjeblik, efter at man i Dage og Uger synes at have arbejdet helt forgæves? Og efter at Svaret kom, undrede vi os over, at det ikke var blevet opdaget før. Vi fryder os i den Tro, at Gud inspirerer dem, som oprigtigt stræber efter at kende Sandheden. Vi citerer som Eksempler Columbus' Opdagelse af Amerika, Slavernes Frigivelse ved Lincoln, Edisons Opfindelse af Glødelampen, Marconis Opdagelse af traadløs Telegrafi og Tusinder af andre Opdagelser.

13. Endvidere, Gud hjælper undertiden dem, hvis hele Liv ikke synes at fortjene guddommelig Gunst. Men Tidens Fornødenheder eller den sogendes Flid eller en Kombination af Tilstande kan være den bestemmende Faktor. Det sømmer sig ikke for en Kristen at kritisere Herrens Handlemaade i saadanne Tilfælde, specielt dersom han, som de Sidste Dages Hellige tror, at enhver Velsignelse er betinget af Opfyldelse af de Love, som frembringer dem.

14. De, der gransker og forsker, modtager sjælden mere end en lille Brøkdel af Sandheden angaaende det Problem, som er under Overvejelse. Den kommer ofte i Stykkevis og er ofte ledsaget af Misforstaaelser. En Illustration kan maaske hjælpe. Da den første Automobil kom, saa den meget anderledes ud end det forbedrede Produkt i Dag. Under denne Ud-

viklingsperiode har der bogstavelig talt været forsøgt Tusinder af Forbedringer, der lovede godt for Øjeblikket, men som ikke svarede til Forventningerne, og som derfor er blevet ophævet igen. Bogstaveligt talt Tusinder af Specialister har været beskæftigede med dette Arbejde. Paa Automobilens nuværende Udviklingsstadium er den et Produkt af hele Verdens forenede Dygtighed paa dette Omraade.

15. Sund Fornuft leder os nu til at betragte de uprovede Teorier i dette Lys med den Undtagelse, at skønt der maaske i Morgen opstaar talrige Forandringer og maaske hel Ophævelse, saa vil Mennesket dog efterhaanden blive ledet til den endelige Sandhed. Lige nu er Bygningen ved at blive bygget. Gud og hans Børn er Bygmestrene.

Spørgsmaal.

1. Forklar den praktiske Betydning af Princippet om Selv-Bestemmelse.
2. Hvorfor er Arbejde det eneste Middel til Fremgang, baade aandeligt og timeligt?
3. Paa hvilken Maade giver Kundskaben Magt til dem, som besidder den?
4. I hvilken Henseende er et Menneske Guds Medhjælper?
5. Forklar hvad der menes med fremadskridende Udvikling.

Lektier for Børneklasser (10—14 Aar).

23. Oktober.

KÆRLIGHEDEN TIL RIGDOM OG MAGT.

Hjemmestudium: Mark. 10: 17—22; Math. 20: 20—28.

Til alle Tider har der været Folk i Verden, som har tænkt, at det at erholde Rigdom og overholde Lovens Bogstav var det samme som at opfylde Livets Opgave og berede sig selv for en Ophojelse i den kommende Verden. De har været gode Mennesker og har gaaet en Del af Vejen langs et retfærdigt Livs Sti. Men som Skriften siger, der, hvor meget er givet, ventes der meget.

Den rige unge Mand, som gik efter Jesus, efter at Jesus havde forladt Torvet, hvor han velsignede de smaa Børn, var en af denne Type. Han folte, at han havde gjort omtrent, hvad der var ret, og efter at han havde set Jesu Gerninger og hørt hans Lærdomme, tænkte han, at der maaske var nogle smaa Ting, han havde overset. I Ydmyghed og Alvor nærmede han sig til Frelseren, knælede ned for ham og spurgte ham: »Mester, hvad skal jeg gore for at arve evigt Liv?«

Jesus opregnede Evangeliets Love for ham og fortalte ham, at han skulde holde alle disse Love. Den unge Mand sagde, at alle disse Love havde han efterlevet hele sit Liv. Han havde æret Gud, han havde været ærlig og sand, han havde aldrig dræbt nogen, han havde holdt sig ren, og han havde elsket og æret sin Fader og Moder.

Den unge Mands Oprigtighed og Ærlighed gjorde et dybt Indtryk paa Jesus. Thi der var faa, som havde Rigdom og Stilling, som saa nojagtigt havde efterlevet alle disse Love. Og Mesteren elskede den unge Mand for det gode Liv, han havde levet, og for hans Ydmyghed. »Men,« sagde Jesus, »een Ting fattes dig. Gaa bort og sælg alt, hvad du har, og giv det til de fattige.« Denne rige, unge Hersker havde iagttaget de ydre Ting, og saa vidt som han var gaaet, havde han gjort det meget godt. Men Mesteren viste ham tydeligt, at der var givet ham Magt og Rigdom, og at han af denne Aarsag var i Stand til at gore langt mere, end han havde gjort. Han skulde nu være villig til at opgive sine jordiske Skatte til Fordel for dem, som var i Trang, og virkelig folge Jesus, som havde givet alt for sin Himmelske Faders Born. Dette Krav var for meget for denne Mand, og han vendte sig bort. Han var ikke i Stand til at give sin Rigdom bort og ligeledes opgive sin Magt og sin Stilling blandt sine Venner. Da sagde Jesus til sine Disciple, at det var meget vanskeligt for en, der var rig, at indkomme i Himmeriges Rige paa Grund af hans Kærlighed til jordiske Ting. Dersom en Kamel skulde kunne komme ind igennem det saakalte »Naaleoje« ved Jerusalems Port, maatte al dens Oppakning tages af den, og da kunde den forst med den aller storste Vanskelighed presse sig igennem denne smalle Aabning. Og saaledes vil ogsaa de, der elsker Rigdom, finde det vanskeligt at overvinde denne Kærlighed og at vie saa megen Tid til aandelig Udvikling, at det vilde sikre dem evigt Liv.

Der er en anden Klasse, hvis Ærgerrighed altid staar til at blive ophojet over deres Medmennesker. Nogle af Apostlene viste ved mange Anledninger deres Misundelse overfor hinanden og diskuterede ofte med hinanden om, hvem der vilde blive den storste i det Rige, der skulde oprettes.

Jakob og Johannes gik sammen med deres Moder til Kristus og fortalte ham, at de havde noget stort at bede ham om, og da han spurgte, hvad det var, svarede de: »Tillad os at vi maa sidde, den ene ved din hojre og den anden ved din venstre Haand, naar du kommer i din Herlighed.«

Mesteren viste dem ikke, at dette ikke behagede ham, men sagde til dem, at det ikke var ham, der skulde bestemme, hvem der skulde indtage ærede Stillinger ved denne Tid,

fordi Gud holdt disse Stillinger aabne for dem, der ved deres Liv viste, at de fortjente saadanne Ophojelser. De andre ti Apostle blev vrede paa de to, som havde provet at gøre sig selv større end dem. Jesus kaldte dem sammen og lærte dem atter den samme Lektie, som han havde forsøgt at lære dem med hele sit Liv, og sagde til dem, at den, der vilde være stor iblandt dem, skulde være alles Tjener.

Det er ens Hensynsfuldhed lige overfor andre og ens Ønske om at hjælpe sine Medmennesker, der gør en stor. Jesu hele Liv var et Liv i Tjeneste for andre. Hans Ønske var altid at velsigne og hjælpe andre. Hans Apostle, som maaske kun forstod det langsomt, maatte lære hans Formaning: »Kom og følg mig«, og gøre som han sagde, dersom de virkelig skulde blive store blandt Menneskene og opnaa Ære i det kommende Liv. Denne Sandhed er blevet bevist gennem hele Verdens Historie derved, at de Mænd og Kvinder, som har opnaaet de store og ærede Pladser i Menneskenes Sind og Tanke, har været saadanne, som har naaet disse store Højder ved Tjeneste overfor deres Medmennesker.

Spørgsmaal.

1. Hvilken Stilling i Livet indtog den unge Mand, da han kom til Jesus for at faa Raad?
2. Hvad Slags Liv havde han levet?
3. Hvad fortalte Jesus ham, at han skulde gøre i Tillæg til at overholde Loven?
4. Hvorfor fulgte den unge Mand ikke Jesu Raad?
5. Hvorfor er det vanskeligt for de rige at komme ind i Himmeriges Rige?
6. Hvad bad Jakob og Johannes Jesus om?
7. Hvad sagde Jesus, at de maatte gøre for at blive store?

---

30. Oktober.

FESTEN I BETANIA.

Hjemmestudium: Joh. 11: 55—57; 12: 1—11.

Forberedelser til Paaskefesten blev foretaget, og Hundreder af Pilgrimme kom hver Dag strømmende til Jerusalem fra de omkringliggende Byer. Disse Pilgrimme, hvoraf mange troede, at Jesus virkelig var Messias, undrede sig over, om Jesus atter vilde komme til Festen, som han havde plejet at gøre, eller om han vilde undgaa Jerusalem, fordi Farisæerne havde truet med at dræbe ham og Lazarus sammen med ham. Thi der var mange, der havde begyndt at tro paa Jesus, fordi han havde oprejst Lazarus fra de døde.

I Mellemtiden var Jesus og hans Apostle paa Vejen til Jerusalem. De havde forladt Jeriko og var begyndt paa den stejle, ujævne Vej. Da de kom til Betania, hvor Lazarus, Martha og Maria boede, standsede de i dette Hjem for at hvile. De havde været sammen med en stor Flok Pilgrimme, hvoraf nogle standsede for at besøge Venner i Betania, og andre fulgte Jesus og hans Disciple, for at de kunde høre mere angaaende Evangeliet og være nær denne vidunderlige Lærer.

Jesus gik til sine Venners Hjem og blev hilst velkommen der. Om Aftenen blev der holdt en Fest til hans Ære, og mange Gæster var til Stede. Forfatteren til et af Evangelierne siger, at Maaltidet blev givet i Simon den Spedalskes Hus. Da denne Mand ikke har været nævnt hverken før eller siden, véd vi ikke meget om ham. Vi véd ikke, om han var en spedalsk, som Jesus havde helbredet, og som nu var til Stede, eller om han var død, og at Jesu Venner nu boede i hans Hjem, eller om han var Fader til Lazarus og Søstrene. Men Jesus var lykkelig der, fordi hans kæreste Venner var til Stede. Der siges jo, at »Martha vartede op; men Lazarus var en af dem, som sad til Bords med ham. Da tog Maria et Pund ægte, saare kostbar Nardussalve og salvede Jesu Fødder og tørrede hans Fødder med sit Haar.« Martha, som altid var en praktisk Husmoder, sørgede for deres timelige Behov. Maria var mere aandeligt anlagt, ligesom hun havde været den Gang, da Jesus sagde til Martha, at Maria havde valgt den bedste Del.

I Løbet af Maaltidet begyndte Maria maaske at forstaa, hvad Mesteren havde ment med denne Udtalelse, hentede en Krukke med meget kostelig Salve, som hun havde i Huset. Den var saa mange Penge værd, som en Arbejder i Almindelighed tjente i Løbet af et Aar, og det vilde være omtrent 2000 Kr. i vore Penge. Saa det var ingen lille Ting for Maria at gøre, da hun knuste Krukken og hældte en Del af Salven paa Jesu Hoved og Resten paa hans Fødder og derpaa tørrede hans Fødder med sit lange Haar.

Da Duften af Salven fyldte hele Huset, kom Judas, der var havesyg, egoistisk og uærlig, med en Protest mod, at denne kostelige Salve skulde blive »spildt«, som han sagde. Den kunde havde været solgt for en stor Pengesum, sagde han, og Pengene givet til de fattige. De andre Apostle knurrede ogsaa over Marias tilsyneladende store Ekstravagance. Stakkels Maria. Hun havde paa sin kærlige Maade vist sin Ærefrygt for sin Mester. Hun havde givet ham denne sin dyrebare Skat og desuden sin personlige Tjeneste. Hun blev generet og saaret over Apostlenes og de øvriges Kritik, og hun vidste ikke, hvad hun skulde gøre. Jesus nølede ikke,

men revsede dem, som knurrede, og særligt den havesyge Judas: »Lad hende være i Fred. Hun har gjort en god Gerning mod mig.« Derefter fortalte han dem, at der altid vilde være fattige iblandt dem, og at de, naar som helst de onskede det, kunde være gode mod de fattige. »Men mig har I ikke altid.« »Hun har salvet mig til min Begravelsesdag.« Det var Skik blandt de Joder, som havde Raad til det, at bruge Salver til at berede deres døde til Begravelsen. Og i sin Tale til sine Apostle søgte Jesus atter at vise dem, at hans jordiske Mission nu snart var til Ende, og at han snart vilde blive taget fra dette Liv. Langsomt, men sikkert begyndte de at forstaa, at hans Rige ikke var af denne Verden, og at denne Handling fra Marias Side kun var én af de mange Forberedelser til hans Tilbagevenden til hans Fader i Himmelen, hvis Værk han var kommet for at oprette blandt sine Børn paa Jorden.

Spørgsmaal.

1. Hvilken speciel Tjeneste ydede Maria?
2. Hvilken Virkning havde hendes Handling paa Apostlene?
3. Hvad sagde Jesus?

Lektier for Børneklasser (under 10 Aar).

23. Oktober.

KORLEKTIE.

»Herren, vor Gud, vil vi tjene, og hans Røst vil vi adlyde.«

GIDEON BLIVER EN HERRENS TJENER.

Tekst: Dommernes Bog 6: 25—40.

Til hvilken Gud beder du, naar du fremsiger dine Bønner? Er han den levende Gud, eller er han en stor Statue af Sten? De fleste Børn, vi kender, beder til den levende Gud, Himmelens Gud. Han har Magt til at hjælpe os. Han er den samme Gud, som hjalp Israels Børn til at finde deres nye Hjem.

Efter at de i en lang Tid havde glædet sig over dette nye Hjem, glemte de at bede til Himmelens Gud. En eller anden havde bygget en stor, grim Statue af Sten. De kaldte denne Statue Baal, og Folket bøjede deres Hoveder og bad til denne Statue. De tænkte ikke mere paa at læse de Ti Bud, saa naturligvis gjorde de heller ikke de Ting, som Herren havde sagt, at de skulde gøre.

Snart kom de i Vanskeligheder. Deres Nabostammer kom

og tog deres Føde og jagede dem ud af deres Hjem. I en lang Tid boede de i Huler i Bjergene. De var ogsaa hungrige. Og da de saa blev saa hungrige, at de ikke kunde udholde det mere, begyndte de at tænke paa deres Gud i Himmelen. De raabte til ham om Hjælp. Hvad gjorde saa denne levende Gud? Den samme Nat sendte han et andet Budskab til Gideon. Efter at Gideon var gaaet til Sengs, laa han og tænkte og tænkte. Han undredes over, hvorledes han skulde frelse Israel. At frelse dem vilde være det samme som at lære dem at bede til Herren igen. Idet han laa der og undrede sig over dette, fortalte Herren ham, hvorledes han kunde gøre det.

Han sagde, at han skulde lade hele Folket vide, at han bad til den sande Gud. Og det var denne Maade, han skulde gøre det paa.

Paa hans Faders Ejendom var der bygget et Alter til Sten-Guden Baal. Der var ogsaa et Billede af Baal. Rundt om dette Tempel til Baal var der en hellig Lund af Træer. Gideons Fader var Præst der og tog Vare paa dette Sted. Herren fortalte Gideon, at han skulde bryde Baals Alter i Stykker og kaste det ned paa Jorden. Han skulde ogsaa hugge alle Træerne i den hellige Lund. Saa skulde han bygge et nyt Alter, et Alter til Gud. Paa dette Alter skulde han brænde en af sin Faders Okser. Og for at holde dette Offer brændende, skulde han bruge de Træer, han havde fældet.

Tidlig den næste Morgen begyndte Gideon at gøre sig færdig til at gøre det Arbejde, som Herren havde fortalt ham om. Dersom han gjorde dette om Dagen, kunde der komme en eller anden og standse ham. Derfor havde han gjort alt færdigt til om Aftenen. Han tog ti Hjælpere med sig. De fældede alle Træerne og rev Stengudens Støtte ned. De byggede et Alter til Gud og begyndte at brænde Offeret paa det. Det var underligt, men i Nattens Stilhed var der ingen, der hørte dem arbejde.

Den næste Morgen blev Folket meget overrasket. De løb frem og tilbage og sagde: »Hvem har gjort dette,« En eller anden sagde: »Gideon har gjort det.«

Da sagde de til Gideons Fader: »Bring din Søn ud, for at han kan dø paa Grund af denne Synd.«

Men Gideons Fader bragte ikke sin Søn ud. Han talte til Folket omtrent paa denne Maade: »Lad eders Gud, Baal, straffe min Søn. Dersom han er en Gud, lad ham vise sin Magt. Dersom han ikke kan frelse sig selv, hvorledes kan han da frelse os?«

Disse Ord fik Folket til at tænke. Maaske Baal alligevel ikke var en god Gud.

Efter en kort Tids Forløb kom der mange krigerske Stam-

mer for at drive Israels Børn ud af deres Land. Guds Aand hviskede til Gideon, at han skulde gøre sine Mænd rede til Kamp. Og saa blæste han i sin Basun for at kalde sine Mænd sammen. Han sendte Sendebud til dem, som ikke kunde høre hans Basun.

Medens hans Mænd samledes, talte Gideon med Herren. Han ønskede at være sikker paa, at han kunde frelse sit Folk.

Dersom en lille Dreng lader sit Lommetørklæde ligge paa Græsset hele Natten, hvad vil han finde paa det tidligt om Morgenen? Dug falder paa alle Ting, som ligger ude om Natten. Dersom vi ønsker at se den og føle den, maa vi gaa ud, før Solen bliver meget varm. Solen tørrer Duggen, saa at Mennesker, som kommer op meget sent, ikke altid kan se den.

Gideon vidste, at Duggen kommer hver Nat. Han vidste, at den gør alle Ting, som ligger paa Marken, vaade. Han ønskede, at Gud skulde gøre noget forunderligt for ham for at hjælpe ham til at være sikker paa, at han virkelig kaldte ham.

Han ønskede Bevis paa, at han virkelig kunde frelse Folket. Han lagde et Stykke Uld paa Jorden. Og saa bad han om, at Gud maatte gøre Ulden vaad af Dug, men at han skulde lade Jorden omkring Ulden være tør.

Den næste Morgen følte Gideon paa Ulden. Den var vaad, men Jorden omkring var tør.

Gideon bad Gud om mere Bevis. Han ønskede at se Jorden vaad og Ulden tør. Den næste Morgen var Ulden tør og Jorden vaad. Nu vidste Gideon, at Herren ønskede ham. Han var sikker paa, at vor Fader vilde hjælpe ham. Han kaldte sine Soldater sammen. De kom i Hundredvis. Og saa fortalte Herren Gideon, at han havde for mange Soldater. Kampen, som skulde kæmpes, skulde ogsaa være Guds Kamp. Han ønskede, at alle Mennesker skulde vide, at han hjalp Israels Børn.

I vor næste Beretning vil vi høre, hvorledes Gud hjalp Gideon til at vælge de Soldater, som var de tapreste.

De Mænd, som jeg har set have den bedste Fremgang i Verden, har altid været muntre og haabefulde Mænd, som udførte deres Arbejde med et Smil paa Ansigtet, og som tog alle Forandringer og Tilfældigheder, som tilhører dette Jordeliv, som Mænd, idet de tog det haarde og det blide paa samme Maade, som det kom.

EN SIKKER HØST.

Selv om Gud ikke giver os nojagtigt de Resultater, vi stræber efter i de Ting, vi gor for ham, saa vil han give os et andet Resultat, som vil vise sig at være endog bedre. Intet Arbejde for Kristus vil undlade at gore Virkning. Charles Kingsley siger:

»Selv om der ikke bliver noget Resultat her paa Jorden, saa vil der blive et Resultat i den kommende Verden. Mange Mennesker dør og ser ingen Afgrøde af deres Livs Udsæd. Men dersom de har været trofaste, vil de, naar de indkommer i Himmelen, se et vilsignet Syn af en moden Afgrøde i Herlighed, fra deres Arbejde og Udsæd her paa Jorden.«

Dr. *J. R. Miller.*

Gud sagde: »Lad os gore Mennesket i vort Billede.« Mennesket sagde: »Lad os gore Gud i vort Billede.«

Det gælder ikke blot at sige de rigtige Ting paa det rigtige Sted, men det er endnu meget vanskeligere at lade være med at sige de forkerte Ting i det fristende Øjeblik.

»Jeg vilde heller besegle mit Vidnesbyrd med mit Blod og lægge mit Legeme til Hvile i Graven og lade min Aand gaa til den anden Side af Sloret for at nyde en lang Evighed i Lys, Sandhed, Velsignelse og Kundskab, som Herren vil give til alle, som holder hans Love, end jeg vil tilbringe nogle faa korte Aar i jordisk Velvære og blive berovet for disse Velsignelser og ikke faa Lov til at være sammen med mine Venner og Brodre bag Sloret.« *Wilford Woodruff.*

INDHOLD:

Lokale Hellige som Missionærer	459	Guds Almagt	466
Den Danske Mission	461	Redaktionelt	470
Den Norske Misjon	463	Mennesket som Guds Medhjælper	472
Mindedage	463	Lektier for Børneklasser	475
Søndagsskolen	465	En sikker Høst	482

Udgivet af den danske og norske Mission.
Præsident for den danske Mission: HOLGER M. LARSEN,
Priorvej 12, København F.
Præsident for den norske Mission: HYRUM D. JENSEN,
Osterhaugsgaten 27, Oslo.
Trykt hos F. E. Bording.

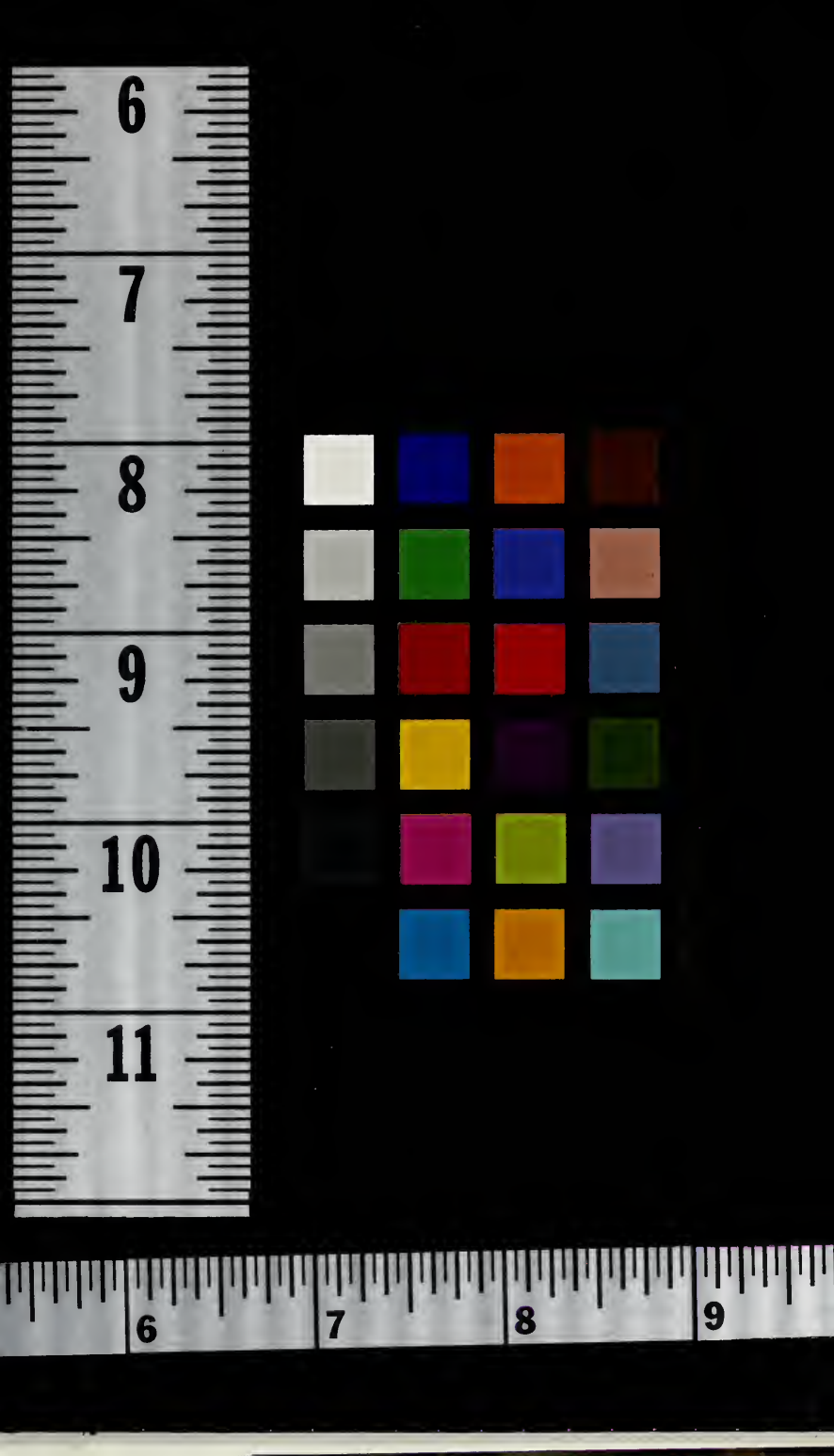
6
7
8
9
10
11
6
7
8
9